

»online«. Der findes ikke en teknisk løsning til i realtid at kunne se, hvilken abonnent der er på en bestemt mast. Dette skyldes, at oplysningerne, som genereres, skal opsamles fra en given mast og sendes til et centralt sted, før disse kan anvendes. Dette kan dog ske meget hurtigt, og oplysningerne vil derfor være friske historiske oplysninger.

Til nr. 2

§ 15, stk. 2, foreslås ændret som en konsekvens af ændringen af § 15, stk. 1.

Til nr. 3

§ 15, stk. 3, foreslås ændret som konsekvens af, at der indsættes et nyt nr. 2 i § 15, stk. 1, hvorfor det tidligere nr. 2 nu bliver nr. 3. Stk. 3 er indholdsmæssigt uændret.

Til nr. 4

Ændringen følger af anbefaling 18 i »Regeringens handlingsplan for terrorbekæmpelse«.

Bestemmelsen skal både sikre, at teleudbydere bistår politiet ved at iværksætte indhentelse af historiske tele- og masteoplysninger straks efter en konkret anmodning, og ved at oplysningerne udleveres til politiet så hurtigt som muligt indenfor en rimelig tidsfrist, således at hensigten med indgrebet ikke forspildes. Der er således ikke tale om, at en udbyder med det samme (straks) skal kunne levere data, men blot at udbyder straks skal gå i gang.

Målsætningen med bestemmelsen er at optimere leveringstiden på efterspurte oplysninger. Det skal bemærkes, at tidsrammen, jf. »på en måde, så hensigten med indgrebet ikke forspildes«, må knytte sig til, hvad der er praktisk muligt på baggrund af den teknologiske udvikling på et givet tidspunkt.

Teknologien og de forskellige datatyper er i stadig udvikling, og der skal ved fortolkning af, hvor hurtigt teleudbydere skal levere de efterspurte oplysninger, ske en konkret graduering både i forhold til bestemte datatyper og bestemte systemer. Til eksemplificering kan nævnes, at der i dag er store variationer i leveringstider for fastnet og mobiltelefoni, der spænder fra 24 timer til 1 time. Målsætningen må dog være at tilnærme sig en leveringstid på højst 1 time. Det skal hertil bemærkes, at det på længere sigt er målsætningen med bestemmelsen, at teleudbydere skal have pligt til at levere historiske maste- og teleoplysninger straks ved politiets anmodning herom.

Det skal endvidere bemærkes, at der i forhold til tidsrammen for udlevering af oplysninger til politiet må tages hensyn til, at de systemer, der genererer oplysningerne, ikke vil være søgbare hele tiden. Dette

kan skyldes forhold som behovet for opdatering af databaser, opgradering af systemerne, vedligeholdelse el. lign. Der kan således ikke med rimelighed fastsættes en bestemt, generel tidsramme.

Det nærmere omfang af de data, som teleudbydere forpligtes til at udlevere, afhænger af udmøntningen af hjemmelen i retsplejeloven § 786, stk. 4, 2. pkt., til at udstede »logningsbekendtgørelsen«.

Indtil disse regler er gennemført, indebærer kravet om praktisk bistand til politiet vedrørende fremfindning af historiske oplysninger, at politiets anmodninger om historiske oplysninger behandles straks og på en måde, så hensigten med indgrebet ikke forspildes. Dette vil have relevans for de oplysninger, som udbydere er i besiddelse af, selv om der ikke er fastsat noget krav om logning heraf.

Bestemmelsen gælder som udgangspunkt alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere, men det er hensigten at benytte muligheden i § 15, stk. 4, der nu bliver stk. 5 til at undtage visse udbydere, således at bestemmelsens anvendelsesområde tilpasses kravene i logningsbekendtgørelsen, jf. også bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Der er tale om konsekvensrettelser pga. tilføjelsen af et nyt nr. 2 til § 15, stk. 1, og ændringen af centralbegrebet i § 15, stk. 1.

Der er endvidere i og med den generelle ændring af § 15 behov for en indholdsmæssig præcisering af omfanget af bemyndigelsen i medfør af forslaget i forhold til den eksisterende bemyndigelse.

Det fremgår af rapporten »Det danske samfunds indsats og beredskab mod terror«, at: »Da behovet for at kunne foretage indgreb primært retter sig mod de større udbydere, og da omkostningerne ved at ændre de tekniske systemer vil kunne virke meget byrdefulde for især mindre udbydere, bør det efter arbejdsgruppens opfattelse – med henblik på at sikre et bredt konkurrence- og innovationspræget telemarked – overvejes at undtage de helt små udbydere, herunder f.eks. andelsbolig- og antenneforeninger.«

Efter den foreslåede bestemmelse vil ministeren for videnskab, teknologi og udvikling efter forhandling med justitsministeren kunne fastsætte regler, hvorefter de krav, der efter § 15, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, stilles til indretningen af udstyr og systemer, fraviges i særlige tilfælde, hvor tekniske eller praktiske hensyn nødvendiggør dette.

På trods af, at den kommende bestemmelse i § 15 bliver begrænset til at gælde for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere